

MIHAIL ŠOLOHOV

TIHI DON

DRUGA KNJIGA

(Nadaljevanje)

— Nič nikar mi ne pravi! Jese-
ni je bil pri nas Kaledin v va-
si! Bilo je zborovanje na sem-
nju, zlezel je na mizo, se po-
menkoval s starci in napovedal
kakor po svetem pismu, da bo-
do prišli kmetje, da bo vojska,
da nas bodo vse pobrali, če bo-
mo menali sem ter tja, in po-
selleli deželo z drugimi. On je že
tistikrat vedel, da bo vojska.
Kaj pa mislite vi, pasje mrhe?
Ali mar on ve manj od vas? To
ti je učen general, vojsko je vo-
dil in naj bi manj vedel od te-
be? V Kamenski, vidiš, so se
razčeperili tvoje sorte, nešolani
puhloglavci, in hujskajo ljudi.
Kakšen pa je tisti tvoj Podtel-
kov? Narednik; . . . Oho! Mi-
dva sva si ravna. Vidiš, tako
je! . . . Lepe reči smo ućakali.
Dalje ni moć nikamor več!

Grigorij se je nerad prekal
z njim. Še preden je zagledal
očeta, je že vedel za njegovo
misli. A še nekaj se je pritak-
nilo: Grigorij ni mogel ne opro-
stiti niti pozabiti konca Černe-
cova in streljanje ujetih častni-
kov brez sodbe.

Konja sta v ojesni vpregi
lahkotno vlekla košaste sani.
Zadaj je dirjal osedlani Grigo-
rijev konj, privezan za brzdo.
Po poti so se vrstile od mladih
let znane vasi in naselbine: Ka-
šari, Popovka, Kamenka, Ni-
že-Jablonovskij, Gračov, Jase-
novka. Na vsej poti prav do va-
si je Grigorij nekako brez zve-
ze in neumno premišljeval o pre-
teklosti, poskušal vsaj približno
uganiti prihodnost, toda misel
mu je prišla samo do dopusta
doma, dalje pa je zašla v slepo
ulico "Prišel bom, si malo od-
počil, si pozdravil rano, potem
pa . . . — je premišljeval in za-
mišljeno zamahoval z roko: —
potem bomo videli. Se bo že sa-
mo pokazalo . . ."

Tudi njega je grudila utruje-
nost, ki si jo je nakopal v voj-
ski. Gnalo ga je, da bi se obrnil
od vsega, od sovraštva, od mr-
nje prekipelavega in neraz-

umljivega sveta. Tam dalje je
bilo vse zamotano, protislovno.
Teško je bilo otipati pravo ste-
zo; kakor na globečem močvir-
ju so se tla razmikala pod no-
gami, steza se je zgubljala in v
njem ni bilo prepričanosti, da
gre po tisti poti, po kateri bi
moral. Vleklo ga je k boljšemu
in v željo, potegniti še dr-
ve za seboj, potem ga je pa pre-
vzela preudarnost in srce se mu
je ohladilo. "Ali nima nemara
prav Izvarin? Na koga naj se
človek opre?" O tem je nejasno
premišljeval Grigorij, ko se je
naslanjal v košu ob steno. To-
da ko si je zamišljal, kako bo
spomladi pripravil brane, vo-
zove, pletel iz rdečega protja
koše za voz in, ko se bo zem-
lja znebila snega in se osušila,
odšel v stepe, stopal za dreve-
som, držeč zanj z rokami, shuj-
šanimi od dela, čutil njegovo
živo zadevanje in suvanje, si
predočeval, kako bo vdihaval
sladki vonj mlade trave in črne
zemlje, preorane z lemečem, ko
še ni zgubila presnega vonja po
snežni vlagi — mu je bilo toplo
pri duši. Zahotelo se mu je, da
bi čedil živino, pokladal seno,
vdihaval vonj sušicega se zele-
nja, pirnice, ostri zaduh gnoja.
Stožilo se mu je po miru in ti-
šini, zato mu je tudi sijalo iz
mračnih oči zbegano veselje, ko
se je oziral naokrog: po konju,
po očetovem hrbtu, upognjenem
in prekritem z ovčjim kožuhom.
Vse ga je spominjalo na na pol-
pozabljeno nekdanje življenje:
ovčji zadah kožuha, privajeni
pogled na neokrtačena konja,
kdo ve čigav petelin na vasi, ki
je pel na gredi. Življenje se mu

je zazdelo ta trenutek tu v sa-
moti sladko in opojno kakor
hmelj.

Drugi dan proti večeru sta
se pripeljala do vasi. Grigorij
se je z grčič ozrl po Donu: ondi
so Babja blata, porasla s sobo-
ljim kožuhom bička; tu suhi
jagned, broda čez Don pa ni več
toda, kjer je bil včasih. Vas, zna-
ni kvadrati hiš, cerkev, trg . . .
Grigoriju je udarila kri v gla-
vo, ko je ošinil z očmi svojo baj-
to. Spomini so ga prenapolnili.
Z dvorišča ga je dvignjeni drog
vodnjaka nekako klical in vabil
s kvišku stegneno sivo leseno
roko.

— Ali ne bode v oči? — se
je nasmehnil Pantelej Pyokofje-
vič in se ozrl. Grigorij je pri-
znan, ne da bi zvitorepil in pri-
krival sree:

— Bode . . . pa še kako! . . .
— Kaj se pravi domovina! —
je zadovoljno vzdihnil Pantelej
Pyokofjevič.

Zavil je na sredo vasi. Konja
sta živo dirjala nizdol, sani je
premetavalo sem ter tja. Gri-
gorij je uganil očetov namen,
a je vendarle vprašal:

— Čemu pa zavijaš v vas?

Proti domači bajti požen.

Pantelej Pyokofjevič se je za-
sukal, se namuznil in zainjeno
brado in pomežiknil:

— Sinova sem bil odpeljal kot
navadna kozaka na vojno, pri-
kopala pa sta se do častnikov.
Kaj misliš, da nisem ponosen
na to, da popeljem sina čez vas?
Naj le gledajo in zelene. Meni
pa se bo srce topilo od sreče,
dečko!

Na veliki cesti je umerjeno
zavpil na konja, se nagnil na
stran, opletel z mahorkastim
bičem in dom sta konja začutila
bližnji dom (saj sta imela za
seboj skoraj sto štirideset vrst),
sta potegnili čilo, spočito. Mi-
mo dočeli kozaki so pozdravljali,
z dvorišč in skoz okna bajt so
izpod dlani gledale ženske; čez
cesto so se kokodakaje strmo-
glavo podile kokoši. Vse je šlo

gladko, kakor namazano. Mini-
la sta trg. Grigorijev konj se je
po strani ozrl na kdo ve čigave-
ga konja, privezanega za Mo-
hovljo ograjo, zahrzal je in vi-
soko dvignil glavo. Na koncu
vasi se je pokazala streha Asta-
hovljeve bajte . . . Toda tedaj
se je na prvem križišču nameri-
la neprijetnost; neko prase se
je pri teku čez cesto spotaknilo,
prišlo konjema pod kopita, za-
krulilo, se povoženo odtakljalo,
in cvileč poskušalo dvigniti pre-
lomljeni križ.

— Ah, hudič te je prinesel!
— se je priušil Pantelej
Pyokofjevič in komaj še dosegel
z bičem povoženega prasička.

Na nesrečo je bil last Anju-
tko, vdove Afonjke Ozjorova, hu-
dobne in čez mero dolgojezične
ženske. Ni zamudila, da bi ne
planila na dvorišče; zavezovala
si je ruto in s takimi izbranimi
kletvinami posipala Panteleja
Pyokofjeviča, da je ta kar ko-
nja pridržal in se obrnil nazaj.

— Molči, gos! Kaj pa tuliš?
Plačal ti bom tvojega krležjav-
ca! . . .

— Peklenska hudoba! . . .
Sambognasvarj! . . . Ti sam si
krležjav, pes šantavi! . . . Pri pri-
priči pojdem k atamanu! . . .
je vresčala ona in krčila z ro-
kami. — Ti bom že pokazala,
mater tvojo, te bom že naučila,
kaj se pravi reveževo živino po-
končavati! . . .

Panteleju Pyokofjeviču se je
zaletelo, zavpil je in poškratel:
— Candra!
— Prekleti Turek! . . . — je
živo odvrnila Ozjorova.
— Pšica, sto zlomkov s tvojo
materjo! — je Pantelej Pyokof-
jevič zvišal bas.

Toda Anjutka Ozjorova ni se-
gala po besede v žep.

— Pritepenec! Bedak stari!
Tatinsko seme! Tujo hrano si
odnesel! . . . Za vdovicami le-
taš! . . . — je po sračje zaščel-
ketala.

— Ti bom že dal z bičevni-
kom, kuzla! . . . Zapri gobec!
Tedad pa je Anjutka tako za-
stavila, da je celo Pantelej Pyo-
kofjevič — mož, ki je že marsi-
kaj videl in doživel v svojih le-
tih — zardel od zadrege in pot
ga je mahoma obilil.

— Poženi! . . . Kaj si se za-
taknil? — je jezno dejal Grigo-
rij, ko je videl, da ljudje na go-
sto prihajajo na cesto in z za-
nimanjem poslušajo nepričako-
vano izmenjavo mnenj med sta-
rim Melehom in častito vdovo
Ozjorovo.

— A, ampak jezik . . . daljši

Hiša za 3 družine

blizu cerkve sv. Jožefa v Collin-
woodu se prodaja. Severno od St.
Clair Ave. V zelo dobrem stanju.
Ogledate si jo lahko po dogovoru.

Tisovec Realty Co.
1366 MARQUETTE RD.
EN 4936

MIDWAY INN

Rt. 44 med Rt. 322 in 87

CHARDON, O.

PIVO, VINO IN ZGANJE V SOBOTO SERVIRAMO KOKOŠJO
VEČERJO. REZERVIRAJTE SI ŽE DANES.

Pokličite Newbury 817 ali IV 0870

Igrala bo godba. Vsak petek serviramo ribjo pečenko.
Pozneje se bo serviralo obede po takozvanem "family style."
Se prijazno priporočamo prijateljem in znancem
ter rojakom v splošnem za obilen poset.
Mr. in Mrs. PAUL J. CLEPACS, lastnika

DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

Samo v četrtek-en dan THE MAY COMPANY'S KONCEM MESECA RAZPRODAJE

šiom cele trgovine

Čistka zaloge raznih mer in barv

NE SPREJME SE TELEFONSKIH ALI POŠTNIH NAROČIL

VSE PRODAJE SO KONČNOVELJAVNE

Prihranite 1/4 do 1/2

NAKUPI NA RAČUN BODO ZARAČUNANI S 1. NOVEMBROM

NAPRODAJ

Dve novi zidani bungalow hiši,
pripravljene za vsetev. Na 19515
Meredith Ave. in 951 E. 237 St.
Tudi zidana hiša za 2 družini; dve
garaži; dovoz, 2 forneze na plin.
V slovenski naselbini na 774 Bab-
bitt Rd.
2 zidana poslopja bosta zgotov-
ljena v kratkem. Pripravna za ga-
ražo ali popravilnico avtov, ma-
chine shop, itd., na 23500 Lakeland
Blvd.

Za podrobnosti pokličite
KE 5152

FORNEZI

Novi fornezi na premog, olje,
plin, gorko vodo ali paro. Resetting
\$15 — čiščenje \$3; premenjamo
stare na olje. Thermostat.
Tinning & Roofing
CHESTER HEATING CO.
1193 Addison Rd., EN 0487
Govorino slovensko

PRODA SE PROSTOR.

PRIPIRAVEN ZA TOČENJE PIVE
IN VINA.
Nahaja se na 1123 Norwood Rd.
Za podrobnosti pokličite
IV 6767

Naprodaj je pohištvo

za spalno sobo in jedilnico. V
zelo dobrem stanju. Proda se tudi
preproge, 9x12. Vpraša se na
7803 Redell Ave., UT 1-2577

IŠČE SE STANOVANJE

za mirno družino treh oseb, 4 ali 5
sob. Pošteni plačniki. Kdor ima
za oddati naj pokliče
IV 5702

3 PEČI NAPRODAJ

\$3, \$12, \$20. Orehova postelja,
kompletna \$40; steklenice: petinke
za vino ali sok, 50c ducat.
Vpraša se na
1478 WARRENSVILLE CTR. RD.

B. J. RADIO SERVICE

1363 E. 45 St. — HE 3028

SOUND SYSTEM
INDOOR—OUTDOOR

Prvovrstna popravila na vseh
vrst radio aparatov
Tubes, Radios, Rec. Players
Vse delo jamčeno

Westinghouse električno

ledenico

V ZELO DOBREM STANJU

SE PRODA

PO ZMERNI CENI

Vpraša se na 15413 Lucknow Ave.,

ali pokličite IV 1229

Naprodaj

Zidana hiša za 2 družini; spodaj
4 sobe in kopalnica, ognjišče, mo-
derno urejeno. Zgoraj 4 in pol
sobe; fornez na premog. Lota 80x
175; zidana garaža za 4 avte. Pri-
ročno za popravilnico avtomobilov.
Cena zmerna.

To posestvo se nahaja v West
Parku, blizu W. 130 St. Pojasnila
lahko dobite če pokličete OR 1454
ali pa se osebno zglasite na 11909
Wayland Ave., blizu W. 117 St.

VAS MUČI

REVMATIZEM?

Mi imamo nekaj posebnega
proti revmatizmu.
Vprašajte nas.

Mandel Drug

slovenska lekarna
15702 Waterloo Rd.

**Zakrajsek Funeral
Home, Inc.**

6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENdicott 3113

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE PRERANE
SMRTI NADVSE LJUBLJENE IN
NIKAR POZABljENE SO-
PROGE IN MATERE

Genovete Supan

ki se je prselila v večno življenje

28. sept. 1948.

V tistem grobu tam počivaš
in večno smirno spanje spiš,
ne mile prošnje ne solze,
te iz tega sna več ne zbude.

Žalujoci soprog

JOSEPH ZUPAN

Cleveland, Ohio, 29. septembra, 1948.

JOS. ŽELE IN SINOVI

POGREBNÍ ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVE.

ENdicott 0583

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.

Mi smo vedno pripravljeni za najboljšo postrežbo.

COLLINWOODSKI URAD:

452 EAST 152nd STREET

Tel.: IVanhoe 3118